

[Christmas Møller.]

Hovederhverv, er af en saadan Karakter, at Regeringen maa forstaa, at før den tager dette Spørgsmaal paa en helt anden Maade, end den hidtil har gjort, vil det ikke være Oppositionen muligt at lytte til Regeringens Krav om særlige Foranstaltninger, idet vor Betragtning er den, at Landbrugserhvervets Trivsel og Arbejdsløshedens Bekæmpelse og effektive Nedgang er to Sider af den samme Sag.

Det Forslag til Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld, som er det, der er til egentlig Behandling i Øjeblikket, deler sig i to skarpt adskilte Afsnit, det ene angaaende Rentetilskud og det andet angaaende Laaneforanstaltninger til Sanering af Landbrugets Gæld. Jeg skal ikke her komme ind paa de Betragtninger, der kunde være at anstille om de særlige Forhold i Sønderjylland; dels har Partifæller sammen med mig tidligere tilkendegivet, at særlige Foranstaltninger i Sønderjylland er paakrævet, og dels forstaaer jeg, at Ministeren har affattet første Afsnit af Forslaget, som han har, fordi der senere paa Samlingen vil blive stillet Forslag om særlige Foranstaltninger for Sønderjylland.

Allerede i Landbokommissionens Betænkning af 21. September 1931 har mit Parti givet Udtryk for sin Stilling til det principielle i Regeringens Gælds- og Renteforslag. I det Udvalg inden for Landbokommissionen, som behandlede Gælds- og Rentespørgsmaalet, angav mit Partis Repræsentant, Hr. Korsgaard, den Stilling, som var vor, og som det ærede Medlem Hr. Fibiger og jeg som Kommissionsmedlemmer sluttede os til, nemlig den, at vi ikke kan være med til Foranstaltninger som dem, der er foreslaaet i Forslagets første Afsnit, altsaa egentlige Rentetilskud, og at vi anser det for det eneste rigtige, at man i Stedet for at pille de enkelte Landmænd ud, mange Tusind Landmænd naturligvis, og sætte dem ind under en almindelig Understøttelseslovgivning — saaledes at man vel næsten kan være sikker paa, at Stillingen om to Aar vil være den samme, og at Rentetilskudsloven blot skal forlænges — faar, som jeg har angivet til Indledning, den samlede Erhvervsbetragtning, gaaende ud paa Øgelse af Af sætning, Bedring af denne gennem de almene indre Foranstaltninger, uden hvilke vi mener, det vilde være fuldstændig urimeligt og urigtigt at skride til slige Foranstaltninger, nemlig en Kornlov og en Kornordning gennemført saa hurtigt som muligt, med en bedre Pris end den nuværende, gennemført inden Saatiden og ikke gældende

for et enkelt Høstaar, men for længere Tid, saaledes at den betyder Tryghed i den paagældende Produktion og kan betyde den Omlægning af Dyrkningen af Landets Jord, som fra al sagkyndig Side siges at være en Rimelighed — saa kan Landbrugsministeren faa Lejlighed til at diskutere Problemet inden for Ministeriet med Socialministeren og Handelsministeren, der, som bekendt, i Socialministeriets Arbejdsudvalg har været af den Opfattelse, at en Kornlov skulde til —, og endelig Gennemførelse af den Skatteordning for Landbruget, som svarer til de Krav, vi i Aarevis har stillet, om Skat- ternes Tilbageføring til, hvad de var omkring 1914.

Vi vil derfor under ingen Omstændigheder kunne være med til at gennemføre det første Afsnit i Lovforslaget om Rentetilskud, og for saa vidt angaar de Rentetilskud, der i øvrigt eksisterer i Lovforslaget, nemlig i andet Afsnit til Personer, der faar Saneringslaan, vil Forholdet naturligvis være det samme.

Vender vi os saa til det andet store Spørgsmaal, nemlig om Sanering af Landbrugets Gæld, til hvilket Formaals der efter Lovforslaget stilles til Raadighed 100 Mill. Kr. til at samle trykkende Gæld, naar den er inden for de 110 pCt. af Panteværdien, og vel ogsaa anbringe den saaledes, at den bliver lettere og behageligere for Debitor at have, har jeg allerede udtalt mig om, hvorledes vor Stilling er. Vi har i Landbokommissionens Betænkning ikke stillet os afvisende over for, at en saadan Gæld, der maaske ofte er til høj Rente og ofte kan kræves betalt særlig hurtigt, kan kræves betalt med det samme, naar Fristen er udløbet, og saaledes være meget trykkende, ved Foranstaltninger, som ikke er uoverkommelig kostbare for Staten; bringes til Ophør ved, at Gælden blev samlet paa een Haand og i een Prioritet. Vi afviser altsaa ikke Forhandling om paa den Maade, som vi har nævnt i Landbokommissionen, at stille til Raadighed et betydeligt Beløb til Ordning af Fordringer mellem 85 og 110 pCt. af Panteværdien, saaledes at disse kan indsættes som Prioritet i den paagældende Ejendom. Vi afviser ej heller, at Forrentningen af denne kan gøres konjunkturbestemt, saaledes at Statens eneste Risiko ved en saadan Foranstaltning vilde være Forskellen mellem, hvad Staten selv skulde svare i Rente og den konjunkturbestemte Rente, og endvidere den Risiko, Staten havde ved Anbringelse af Laan paa det paagældende Sted i Ejendommen.

Jeg har her et Spørgsmaal til den